

РЕШЕНИЕ

№ 1955

гр. П., 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ал. Тасев

като разгледа докладваното от Васил Ал. Тасев Административно наказателно дело № 20225330203861 по описа за 2022 година за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 580915-F587388/04.06.2021г., издадено от **** на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП гр. П., с което на „И.Р.С.“ ЕООД, ЕИК 203563739, на основание чл. 180, ал.4 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, са наложени три отделни административни наказания – ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер от по 400 /четиристотин/ лв. за три отделни нарушения по чл. 86, ал.1, т.2 и т.3 от ЗДДС и чл.86, ал.2 от ЗДДС, вр. чл.82, ал.1 от ЗДДС, вр. чл.25, ал.7 от ЗДДС.

Жалбоподателят, по съображения, изложени в жалбата, моли Съда да отмени процесното наказателно постановление като незаконосъобразно и неправилно. Редовно призован чрез представляващия М. М., не изпраща представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание се представлява от ***Б., която пледира за потвърждаване на наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Претендира разноските по делото.

Съдът въз основа на събраните по делото доказателства, преценени

поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок и изхожда от лицето, което е било санкционирано, поради което се явява допустима, а разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

От фактическа страна Съдът установи следното:

Обжалваното наказателно постановление е издадено затова, че „И.Р.С.“ ЕООД с ЕИК 203563739, като регистрирано по ЗДДС лице не е начислило ДДС в срок съгласно чл. 86, ал.1 и ал. 2 от ЗДДС по фактури, както следва:

1. „И.Р.С.“ ЕООД с ЕИК 203563739 като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател на авансово плащане в общ размер на 13140 лв., платено по банков път на 30.12.2019г., с получател „А. 3“ ЕООД с ЕИК 204958707, за което е издадена фактура № 0000000439/03.01.2020г., „И.Р.С.“ ЕООД не е начислило следващия се по доставката ДДС в размер на 2190 лв. в законоустановения срок от 01.02.2020г. до 14.02.2020г. включително за данъчен период м.01.2020г.

Съгласно чл. 25, ал. 7 от ЗДДС когато, преди да е възникнало данъчно събитие се извърши цялостно или частично плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането (за размера на плащането, като се приема, че данъкът е включен в размера на извършеното плащане) и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли.

На основание чл. 25, ал. 7 и чл. 86, ал. 2 от ЗДДС данъкът е станал изискуем на 03.01.2020г.

В законоустановения 5-дневен срок по чл. 113 ал. 4 от ЗДДС „И.Р.С.“ ЕООД е издало фактура № 0000000439/03.01.2020г. с данъчна основа 10950,00 лв. и ДДС 2190 лв., но ДДС по същата не е начислен в съответствие с изискванията на чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, тъй като фактурата не е включена в дневника за продажбите и в справка-декларация, подадени в ТД на НАП - П. с вх. № 16004221546/14.02.2020 г. за данъчен период м. 01.2020г. Дружеството е в нарушение на 15.02.2020г.

Данъкът в размер на 2190 лв. е начислен със закъснение през данъчен период м. 10.2020г., като фактура № 0000000439/03.01.2020г. е включена в дневника за продажби и в справката-декларация, подадени в ТД на НАП - П. с

вх. № 16004492484 / 16.11.2020 г. за данъчен период м. 10/2020г. Нарушението е открито на 04.11.2020г. с представяне на документи по писмо вх. № 70-00-10509/04.11.2020г. във връзка с проверка за установяване на факти и обстоятелства на „И.Р.С.“ ЕООД, възложена с резолюция № П-16001620040991-ОРП-001/10.03.2020 г.

С което е нарушил чл. 86 ал. 1 т. 2 и т. 3 и чл. 86 ал. 2 от ЗДДС вр. чл. 82 ал. 1 от ЗДДС вр. чл. 25 ал. 7 от ЗДДС.

2. „И.Р.С.“ ЕООД с ЕИК 203563739 като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател на авансово плащане в общ размер на 13140 лв., платено по банков път на 30.12.2019г., с получател „А. 4“ ЕООД с ЕИК 204959008, за което е издадена фактура № 0000000440/03.01.2020г., „И.Р.С.“ ЕООД не е начислило следващия се по доставката ДДС в размер на 2190 лв. в законоустановения срок от 01.02.2020г. до 14.02.2020г. включително за данъчен период м.01.2020г.

Съгласно чл. 25, ал. 7 от ЗДДС когато, преди да е възникнало данъчно събитие се извърши цялостно или частично плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането (за размера на плащането, като се приема, че данъкът е включен в размера на извършеното плащане) и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли.

На основание чл. 25, ал. 7 и чл. 86, ал. 2 от ЗДДС данъкът е станал изискуем на 03.01.2020г.

В законоустановения 5-дневен срок по чл. 113 ал. 4 от ЗДДС „И.Р.С.“ ЕООД е издало фактура № 0000000440/03.01.2020г. с данъчна основа 10950 лв. и ДДС 2190 лв., но ДДС по същата не е начислен в съответствие с изискванията на чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, тъй като фактурата не е включена в дневника за продажбите и в справка-декларация, подадени в ТД на НАП - П. с вх. № 16004221546/14.02.2020 г. за данъчен период м. 01.2020г. Дружеството е в нарушение на 15.02.2020г.

Данъкът в размер на 2190 лв. е начислен със закъснение през данъчен период м. 10.2020г., като фактура № 0000000439/03.01.2020г. е включена в дневника за продажби и в справката-декларация, подадени в ТД на НАП - П. с вх. № 16004492484/16.11.2020 г. за данъчен период м. 10/2020г. Нарушението е открито на 04.11.2020г. с представяне на документи по писмо вх. № 70-00-10509/04.11.2020г. във връзка с проверка за установяване на факти и

обстоятелства на „И.Р.С.“ ЕООД, възложена с резолюция № П-16001620040991-ОРП-001/10.03.2020 г. С което е нарушил чл. 86 ал. 1 т. 2 и т. 3 и чл. 86 ал. 2 от ЗДДС вр. чл. 82 ал. 1 от ЗДДС вр. чл. 25 ал. 7 от ЗДДС.

3. „И.Р.С.“ ЕООД с ЕИК 203563739, че като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател на авансово плащане в общ размер на 10476 лв., платено по банков път на 13.01.2020г., с получател „А. 1“ ЕООД с ЕИК 204958803, за което преждевременно е издадена фактура № 0000000444/09.01.2020г., „И.Р.С.“ ЕООД не е начислило следващия се по доставката ДДС в размер на 1746 лв. в законоустановения срок от 01.02.2020г. до 14.02.2020г. включително за данъчен период м.01.2020г.

Съгласно чл. 25, ал. 7 от ЗДДС когато, преди да е възникнало данъчно събитие се извърши цялостно или частично плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането (за размера на плащането, като се приема, че данъкът е включен в размера на извършеното плащане) и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли.

На основание чл. 25, ал. 7 и чл. 86, ал. 2 от ЗДДС данъкът е станал изискуем на 09.01.2020г.

Още преди законоустановения 5-дневен срок по чл. 113 ал. 4 от ЗДДС „И.Р.С.“ ЕООД е издало фактура № 0000000444/09.01.2020г. с данъчна основа 8730 лв. и ДДС 1746 лв., но ДДС по същата не е начислен в съответствие с изискванията на чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, тъй като фактурата не е включена в дневника за продажбите и в справка-декларация, подадени в ТД на НАП - П. с вх. № 16004221546 / 14.02.2020 г. за данъчен период м. 01.2020г. Дружеството е в нарушение на 15.02.2020г.

Данъкът в размер на 1746,00 лв. е начислен със закъснение през данъчен период м. 10.2020г., като фактура № 0000000444/09.01.2020г. е включена в дневника за продажби и в справката-декларация, подадени в ТД на НАП - П. с вх. № 16004492484 / 16.11.2020 г. за данъчен период м. 10/2020г. Нарушението е открито на 04.11.2020г. с представяне на документи по писмо вх. № 70-00-10509/04.11.2020г. във връзка с проверка за установяване на факти и обстоятелства на „И.Р.С.“ ЕООД, възложена с резолюция № П-16001620040991-ОРП-001/10.03.2020 г.

С което е нарушил чл. 86 ал. 1 т. 2 и т. 3 и чл. 86 ал. 2 от ЗДДС вр. чл. 82 ал. 1 от ЗДДС вр. чл. 25 ал. 7 от ЗДДС.

С оглед направените констатации, свид. Т. П., на длъжност „**** в ТД

на НАП-П., съставила срещу дружеството - жалбоподател „И.Р.С.“ ЕООД АУАН № F587388/ 27.01.2021г. за установените три нарушения на данъчното законодателство под същата правна квалификация. Актът е съставен в присъствието на жалбоподателя, който го подписал без възражения.

В срока по чл.44 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу акта. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление с идентично установена фактическа обстановка и нарушения.

В качеството на свидетел е разпитана актосъставителят Т. П., която потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. Съдът кредитира показанията на свидетеля, тъй като същите са логични, достоверни и съответни на приетите писмени доказателства и дотолкова, доколкото служат за установяване на обективната действителност.

На базата на гласните и писмените доказателства по делото Съдът намира за безспорно установено, че жалбоподателят е извършил административно нарушение, тъй като не е начислил ДДС, съответно по фактура № 0000000439/03.01.2020г. с данъчна основа 10 950 лв. и ДДС - 2190 лв, по фактура № 0000000440/03.01.2020г. с данъчна основа 10 950 лв. и ДДС - 2190 лв и по фактура № 0000000444/09.01.2020г. с данъчна основа 8730 лв. и ДДС в размер на 1746 лв., но с общ размер на дължимото ДДС 6126 лв., неначислен в законоустановения срок от 01.02.2020г. до 14.02.2020г. за един и същ данъчен период месец януари 2020г.

В случая дължимите данъци са били начислени през данъчен период месец октомври 2020г.

Въпреки установеното, Съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се отмени като незаконосъобразно, при следните съображения:

На първо място следва да се отбележи, че константната съдебна практика е за нарушения от вида на процесното от значение е неизпълнението на задължението за начисляване на ДДС за съответния данъчен период (общата сума на данъка по всички доставки за периода), а не неизпълнение на задължението за начисляване на данъка по всяка отделна доставка/ съответно по всяка фактура.

То този извод се стига, след като се разкрие кръга от съставомерни факти, които задължително следва да намерят отражение в АУАН и НП при наложено наказание на основание чл. 180, ал. 2 ЗДДС, вр. чл. 86 ЗДДС следва

да бъдат отчетени материалните предпоставки за възникване на задължението на начисляване на ЗДДС, като в чл. 2 от ЗДДС са изброени основанията за това: - възмездна облагаема доставка на стока или услуга; - вътреобщностно придобиване; - внос на стоки. В самия ЗДДС е дадена и легална дефиниция на посочените понятия. Същевременно в чл. 28- 37 ЗДДС са уредени случаите на доставки, облагаеми с нулева ставка, а в чл. 38-50 ЗДДС освободените доставки, за които не само, че не се начислява ДДС, но и изобщо не се включват в облагаемия оборот.

Елементите от сложния фактически състав са пояснени в чл. 87, ал. 2 от ЗДДС, в който е посочено, че данъчният период е едномесечен за всички регистрирани лица и съвпада с календарния месец, освен в случаите по глава осемнадесета, а в чл. 88, ал. 1 и ал. 4 ЗДДС е уточнено, че резултатът за данъчния период е разликата между общата сума на данъка, който е изискуем от лицето за този данъчен период, и общата сума на данъчния кредит, за който е упражнено правото на приспадане през същия период, като регистрираното лице определя само резултата за всеки данъчен период данък за внасяне в държавния бюджет или данък за възстановяване от държавния бюджет.

От систематичното тълкуване на чл. 86, 87 и 88 и чл. 180 ЗДДС (която въвежда санкцията за неизпълнението на законовото задължение за начисляване на ДДС) е видно, че е употребена специфична законодателна техника, при която независимо от броя на извършените облагаеми доставки, за един данъчен период следва да се формира един данъчен резултат и при неговото несъответствие с действителността се върши единно нарушение, за което по силата на чл. 180 ЗДДС се налага единна санкция. В случая това не е спазено, като за едно установено данъчно нарушение, касаещи един единствен данъчен период, в случая януари 2020г., въпреки трите доставки по 3 отделни фактури от същия месец, са наложени 3 отделни имуществени санкции в размер на 400 лева, което влече отмяната на процесното НП. За по-голяма прецизност, е необходимо да се посочи, че при общ размер на неначислено ДДС по трите процесни фактури, размерът на едната санкция по чл.180, ал.4 от ЗДДС, която следва да се наложи е съвсем друг. По този начин съществено е нарушен принципът, че за едно и също нарушение, се налага само едно наказание.

С оглед изложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно

постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Въпреки изхода на спора, от страна на жалбоподателя не са поискани да бъдат присъдени разноски, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос. Предвид отмяната на НП, за неоснователно се намира от съда възражението на въззиваемата страна за присъждане на разноски за юрисконсулстко възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 580915-F587388/04.06.2021г., издадено от **** на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП гр. П., с което на „И.Р.С.“ ЕООД, ЕИК 203563739, на основание чл. 180, ал.4 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, са наложени три отделни административни наказания – ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер от по 400 /четиристотин/ лв. за три отделни нарушения по чл. 86, ал.1, т.2 и т.3 от ЗДДС и чл.86, ал.2 от ЗДДС, вр. чл.82, ал.1 от ЗДДС, вр. чл.25, ал.7 от ЗДДС.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд П. по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – П.: _____